Ner 40. ROK 1839. PONIEDZIAŁEK 18 LUTEGO.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10 miesięcznie Złp. 4.

Imiona Rzymskie.
Jutro Konrada Wyzn.

Imiona Sławiańskie.
Jutro Scisław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Barometr do 0° Reaumu ra w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Ziawiska napowietrzne i różne uwagi
15	6	27″ 5‴, 573	+ 1°, 4	1″, 88	PPł. Zachodni mocny	Pochmurno	
	2	5, 164	+ 4, 1	1, 72	,, ,,	Pogoda z Chmurami	
	10	3, 985	+ 1, 1	1, 80	Południowy słaby	Chmury	
16	6	3, 009	+ 0, 2	1, 75	Zaden	Pochmurno	
	2	2, 443	+ 5, 4	1, 96	Południowy słaby	Pogoda z Chmurami	
	10	2, 457	+ 1, 1	1, 78	Pł Wschodni słaby	Pogoda	

Wiadomości krajowe.

— KRAKOW. —

(*A. N.*) W gazecie *Wrocławskiéj* N. 28 z dnia 2 lutego następujący jest artykuł. — Nadzwyczajna w tym roku mnogość śniegów i lodów, niemoże być przez zwyczajne pociągi skarbowe tak spiesznie i w ten sposób uprzątnioną, ażeby drogi i ulice publiczne do przejazdu mogły być beśpiecznemi.— Wzywa się przeto najuprzejmiej szanownych obywateli ekwipaże utrzymujących eby posiłkując swojemi zaprzęgami tych, którzy już z własnego natchnienia w tym celu się poświęcili dali powód do pomyślnego rezultatu, z pozyskaniem wdzięczności publicznéj, za udział o dobro ogólne.

Wiadomości zagraniczne.

Wiadomości z Poczty wczorajszéj.

— *Paryż 8 Lutego.* —

Prezydent kommissyi menniczném p. Persil, i prokurator jeneralny w Orleans p. Muttet, zostali oddaleni z urzędów, za mieszanie się do intryg koalicyi. Nowa i obfita materya do piorunujących rozpraw dla dzienników oppozycyjnych. Tenże sam los miał spotkać przeszło 20 prefektów departamentów i podprefektów. — Zdaje się że ten krok energiczny ze strony rządu, przeciwko nadużyciom, powienien wywrzeć korzystny wpływ na nowe wybory deputowanych, — pomimo najzapalczywszych pism i zabiegów oppozycyi. — Cała uwaga publiczności zwrócona teraz jest na wypadek wyborów, — i zdaje się, że nawet sprawa belgijska i hiszpańska, przeszły téj chwili do podrzędnych.

Najnowsze wiadomości z Hiszpanii, nic tak dalece pewnego nie zawierają.— Gazeta *Quotidienne* donosi, że królowa rejentka ma zamiar wnijść w układy z Don Carlosem o następstwo tronu; że sam Espartero jest téj myśli aby syn Don Carlosa xiąże Asturyi, zaślubił Izabellę i wstąpił na tron; — lecz już nieraz te wiadomości obiegały bez skutku.

Don Carlos miał wydać rozkaz, aby żadnemu munagoryście niedawano pardonu, — gdyby z tą romantyczną wyprawą, przyszło gdzie do spotkania. Jeden z tych awanturników, miał już zostać rozstrzelanym w Lesaca.

Do Bajonny nadeszły listy z Walencyi, donoszące pod d. 21 stycznia, że Cabrera pokazał się przed Murwiedro, i zagroził już przedmieściom.

Marynarka D. Carlosa, która niedawno zaledwie kilka drobnych statków (Trinkadurów) posiadała, powiększa się codziennie, i ma już dziś takie statki wojenne, które z parowemi okrętami królowéj mogą wytrzymać spotkanie. — Doniesienia z Madrytu pod d. 29 stycznia nic ważnego nie zawierają.

— *Londyn* 8 *Lutego* —

Otwarcie parlamentu, dnia 5 b. m. o godzinie 2 z południa, zagaiła królowa mową z tronu, w któréj zapewniła izby, o ciągle trwających przyjacielskich stosunkach z obcemi mocarstwami. (Szczegóły późniéj umieścimy). — Dziś odbierała już młoda monarchini adress izb na powyższą mowę, wynurzające zupełną ufność w rządzie i najżywsze życzenia parlamentu. — Wypadek ten, powinienby posłużyć za lekcyą dla izby deputowanych Francyi.

— *Bruxella* 7 *Lutego*. —

Dzisiejszy *Monitor* donosi w części urzędowéj: «Hrabia Rechberg sprawujący interessa N. Cesarza Austryi i hrabia Sekendorf spr. int. N. Króla Pruskiego, z wszystkiemi osobami należącemi do legacyi, opuścili dziś Bruxellę.

Wiadomości z poprzednich poczt.

— *Paryż* 31 *Stycznia* —

Wczorajsze posiedzenie izby deputowanych nie odbyło się w sali publicznéj, ale w sali konferencyi i przyległych galeryach. Przedłużenie przesilenia ministeryalnego, zajmowało wszystkie umysły i było przedmiotem wszystkich rozmów. Jedno słowo rzeczone, przez którego z ministrów z mniejszém lub większém zastanowieniem, posuwało do najwyższego stopnia parlamentarne wzburzenie. Pan Montalivet rzekł zupełnie głośno, że położenie obecne jest tak przykre, iż on nie widzi innego środka jak rozwiązanie izby. Na te słowa, utworzyły się liczne, coraz żywsze gromadki, a każdy roztrząsał stósowność, szkodliwość albo roztropność tego kroku. Jeden z porannych dzienników, tak się o tém wyraża: »Pan Montalivet oświadczył wczoraj w obecności 50 deputowanych głośno jakby chciał echa wywołać, jakie jest położenie rządu.« »Starano się, rzekł on, utworzyć gabinet, któryby środek trzymał między zdaniami pana Molé i pana Thiers, to jednakże nie udało się i nie mogło się udać, ponieważ to, czego szukano, nie istnieje wcale. Teraz trzeba między panami Molé i Thiers, między lewym środkiem i mężami 15 kwietnia wybierać. Jakkolwiek wybór wypadnie, niepodobna będzie obejść się bez rozwiązania izb, obecnie jednak większość musi przenieść pana Molé nad pana Thiers, bo wielce interesem jéj jest, żeby ministerstwo kwietniowe przygotowało wybory.

Wczorajszy *Moniteur Parisien* doniósł, że panowie Thiers i Guizot przyjmowani byli przez króla. Dzisiejszy Journal des Débats zaprzecza temu doniesieniu.

— *Bruxella* 31 *Stycznia*. —

Jutro oczekujemy w izbie deputowanych ostatecznego wyjaśnienia ze strony ministrów, co się tycze korrespondencyi dyplomatycznych z konferencyą. Tutejsze dzienniki zwracają uwagę na okoliczność, że jutro jest właśnie 25 lat, jak związkowi, w roku 1814 weszli do Bruxelli, A zatem po upływie ćwierci wieku, po drugi raz i jak się zdaje znowu siłą oręża, rozstrzygniętym ma być los Belgii.

— *Dnia* 2 *Lutego*. —

Podług *Observateur*, rząd nasz nie zrzekł się jeszcze projektu utrzymania się przy mających się oddzielić prowincyach zapewne pieniężne wynagrodzenie. Poseł nasz w Paryżu, miał w tym przedmiocie podać nowy memoryał królowi Francuzów, i upraszał o pośrednictwo u konferencyi. Belgia w tym memoryale objawia się gotową dozwolić zajęcia nietylko twierdzy Limburga ale nawet Mastrichtu i Venloo, przez wojska związku niemieckiego, przyczém zachowuje sobie jedynie cywilny zarząd tych prowincyj.

— *Madryt* 24 *Stycznia*. —

Tutejszy *Correo national* zawiera następujący artykuł: W polityce Don Carlosa zaszła nakoniec ważna zmiana. Stronnictwo Ultra ustąpić musiało wpływowi xiędza Cyrylla i xiężnéj Berry. Garcya, Iturriza, Taraguel, i Balmaseda złożyli dowództwa, a Villareal, Zariateguj, Urbistondo, i inni jenerałowie, trzymający się zdań umiarkowanszych, zaczęli, być znowu czynnemi. Od śmierci Zumalacarreguja i powrotu Villareal stronnictwo Ultra miało ciągle przewagę między doradcami Don Carlosa. Przyjazne Don

Carlosowi mocarstwa, z żalem patrzyły na okrucieństwa i gwałtowne kroki, do których on dawał się skłaniać temu stronnictwu, i naprózno starały się namówić go do zmienienia tego systemu. Nakoniec udało się xiędzu Cyryllowi przedstawić Don Carlosowi, jak szkodliwem jest dla jego sprawy podobne postępowanie, to spowodowało wspomnioną zmianę.

Mieszkańcy Walencyi wzbronili się przyjąć mianowanego tamtejszym gubernatorem jenerała Rupeńa.

— *Neapol* 21 *Stycznia.* —

Wczoraj popołudniu J. C. W. W. xiąże następca tronu rossyjskiego przybył tu z Rzymu, pod imieniem hrabiego Borodyńskiego. Na granicy państwa Neapolitańskiego, w Portella, J. C. W. został przyjmowany na rozkaz królewski przez obecnego tu teraz, tutejszego posła przy dworze petersburgskim, xięcia Butera, tudzież przez margrabiego Delcaretto i wielu znakomitych urzędników prowincyi Terra di Lavoro. Hrabia Gurieff, cesarsko rossyjski poseł przy dworze tutejszym wyjechał na przeciw Jego C. Wysokości aż do Terracina: Tu J. C. W. stanął w pałacu hrabiego Gurieff, gdzie batalion gwardyi jako straż honorowa został postawiony, który jednakża W. xiąże odesłał zaraz. O godzinie 4tèj po południu J. C. W. odwiedził króla i królowę w zamku, gdzie także królowa matka i xiążęta krwi znajdowali się. Wkrótce potem król wywzajemnił się z tych odwiedzin. Wieczorem J. C. W. ukazał się w teatrze del Fondo.

— *Konstantynopol* 7 *Stycznia.*

Jest tu mowa o porozumieniu się dworu perskiego z posłem angielskim panem Macneil. Chociaż osiedli obecnie w Persyi angielscy kupcy, nie otrzymali jeszcze od swego konsula wezwania, aby opuścili to państwo, większa część ich jednakże czyni przygotowania, do przeniesienia się do Turcyi, jeśliby rząd perski nie uczynił kroków, w celu skłonienia pana Macneill, aby zaniechał przygotowań do odjazdu do Konstantynopola. Podług rozgłossonej w Tabrydzie i Teheranie wieści, szach zabronił w swojem państwie przedaży angielskich wyrobów rękodzielniczych; jednakże, chociaż przy jego mściwym charakterze, podobny zakaz bardzo byłby prawdopodobnym, pewną jest rzeczą, że od chwili odejścia ostatnich wiadomości, rozkaz tego rodzaju nie został jeszcze przez rząd perski wydanym.

— *Dnia* 16 *Stycznia.* —

Spokojnie było przez czas niejaki, i zaczynano już zapominać o Mehmedzie i Ibrahimie, kiedy nagle rozpoczęły się poruszenia w armii egipskiej w Syryi, które nakazały porcie, mieć się na baczności. Sześć pułków piechoty wprawdzie źle uzbrojonych, wyszło do Azyi w skutku niespokojnych doniesień z Syryi, a za niemi ma się udać wszystkie rozporządzalne wojsko.

Potwierdza się że pan Macneille zerwał z szachem perskim. Kuryer angielski którego wspomniony poseł wysłał do Londynu, i który przed kilku dniami tu przybył, wiezie z sobą ważne depesze. Szach jak się z tego okazuje, nie sądzi się obowiązanym odpowiedzieć żądaniom, które mu angielski reprezentant przedstawił. Dla tego pan Macneill postanowił opuścić Persyę; ale jeszcze namyślał się czy ma się do Indyi, czy do Europy zwrócić.

Rozmaitości.

Pomnik dla Malibran.

Teatr Medyolański *de la Scala* polecił znanemu rzeźbiarzowi włoskiemu Markasi, wykonanie pomnika dla pani Malibran, który ma być umieszczony wewnątrz teatru; czworoboczna kolumna z paroskiego marmuru ozdobiona rozmaitemi godłami, służyć będzie za piedestal, dla popiersia znakomitej śpiewaczki. Płaskorzeźby wyobrażać będą różne sceny, przypominające główne role pani Malibran. Jeniusz muzyki z lirą w jednej, a wawrzynami w drugiej ręce, wyobrażony będzie w postawie opłakującej stratę, zbyt wcześnie zgasłego talentu. Medyolanczykowie ubiegali się w składaniu pieniężnych ofiar na wzniesienie pomnika, lecz te nie zostały przyjęte przez artystów teatru *de la Scala*, ponieważ chcą, iżby złożenie pośmiertnego hołdu wielkiemu talentowi, wyłącznie do nich należało.

— Ponieważ nieumiarkowane używanie gorących napojów w departamencie Bydgoskim często się powodem zbrodni stawało, starał się przeto rząd ciągle złe takowe tak głęboko zakorzenione i niestety z obyczajami wielkiej części mieszkańców ściśle spojone. Utworzenie związków umiarkowania mało dotąd skutkowało. Z tej przyczyny Rejencya w obwodzie pod jej administracyą zostają-

cym, wyznaczyła karę na każdego szynkarza, któryby pijanemu już człowiekowi jeszcze gorącego dawał napoju, a nawet odebraniem szynku zagroziła, jeżeliby kto kilkakrotnie przeciw takowym wykraczał przepisom. Z raportów o skutkach wynikających z takowego rozporządzenia okazuje się, że nie mały wpływ na moralność mieszkańców wywarły.

— W Kentuki żyje człowiek tak wysoki, iż gdy chce golić się musi wleść na drabinę.

Doniesienia Urzędowe.

MY PREZES I SENATOROWIE
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.
wiadomo czynimy, iż:
TRYBUNAŁ PIERWSZÉJ INSTANCYI
wydał wyrok następujący:

Działo się w Krakowie w domu Władz Sądowych na audyencyi publicznéj Trybunału I. Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, dnia szóstego lutego tysiąc ośmset trzydziestego dziewiątego roku.

Wydział drugi.

Obecni:
Drudrewicz Sędzia prezydujący.
Friedlein sędzia.
Pareński Zast. sędziego.
Miętuszewski pisarz.
(podpisano) *Dudrewicz, Miętuszewski.*

W skutek przedstawienia przez sędziego kommissarza upadłego handlu staroz. Jakóba Jasmina, listy wierzycieli tegoż handlu, którzy na terminie pierwszym, do sprawdzenia wierzytelności oznaczonym nie stawili się.

Trybunał

Zważywszy, iż gdy stósownie do art. 75 kod. handl. księgi III. w razie niestawienia się wierzycieli, do sprawdzenia praw i obligów, upadłość ciążących, na pierwszym terminie, nowy termin dla wierzycieli niestawających oznaczonym być wiaien, przeto:

Trybunał

Termin powtórny na dzień pietnasty kwietnia tysiąc ośmset trzydziestego dziewiątego roku, godzinę dziesiątą z rana wyznaczając, wzywa niestawających wierzycieli, jako to: Dawida Elsner, Chaima Oppencheim, Jeremiasza, Braci Dyrenfort, Wolfa Schwerin, Finstera i Mütze, Louis Derof z Wrocławia, Adolfa Majer Reichencheim, Samuela Oppenheim, Köhlera Lipmann, Henryka Krug, J. C. Löwy z Lipska, Józefa Grünbaum, Getzla Rakower, Mojżesza Hochgelehrter, i Wolfa Hirschfeld z Krakowa, eby się w terminie tym, w sali posiedzeń Trybunału I. Instancyi, Wydziału IIgo końcem przedstawienia swych wierzytelności do sprawdzenia osobiście, lub przez umocowanych stawili.

Osądzono w pierwszéj Instancyi, (podpisano *Dudrewicz, Miętuszewski.*

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim komornikom (od którychby się tego domagano) aby wyrok niniejszy wyexekwowali, prokuratorom, aby tego dopilnowali, komendantom i urzędnikom siły zbrojnéj aby w razie potrzeby (gdy o to prawnie wezwanymi będą) pomocy wojskowéj dodali, — (podpisano) *Dudrewicz, Miętuszewski.*

Zgodność niniejszego wyciągu z oryginalnym wyrokiem zaświadcza, pisarz Trybunału I. Instancyi Rzpitéj Krakowskiéj.
(1r) J. *Miętuszewski.*

Doniesienia prywatne.